

Împlinitori ai Cuvântului

Pentru studiul din această săptămână, citește: Iacov 1:23,24; Matei 19:16-22; Luca 6:27-38; Romani 8:2-4; 12:9-18; 2 Petru 1:4.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri.” (Iacov 1:22)

Un acrobat a avut ideea să traverseze Cascada Niagara de mai multe ori pe o frânghie. Evident, a devenit celebru – este cunoscut sub numele de „Marele Blondin”. În septembrie 1860, însuși Prințul de Wales a avut curiozitatea să-l urmărească traversând cascada cu un om în spate. La sfârșitul reprezentației, Blondin s-a înfățișat înaintea prințului și s-a oferit să-l transporte pe frânghie. Însă prințul britanic, cu toate că *auzise* de abilitățile acrobatului și tocmai *văzuse* cu ochii lui de ce era în stare, nu s-a arătat nicidecum dornic să se lase pe mâna lui!

În ceea ce privește relația cu Dumnezeu, nu este îndeajuns să auzi și să vezi. Poate că la nivel intelectual suntem convinși de existența lui Dumnezeu, de adevărul Evangheliei și de realitatea revenirii Domnului Hristos. Mai mult, poate că am văzut cu ochii noștri dovezile dragostei și ale purtării Sale de grijă. Cu toate acestea, ni se poate întâmpla să nu avem dorința sinceră de a ne preda pe deplin Lui și de a trăi ca niște copii ai Săi. Din această cauză pune Iacov atât de mult accentul pe ideea de a fi împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători.

Săptămâna aceasta, vom descoperi ce înseamnă pentru noi, cei mântuiți prin har, să fim împlinitori ai Cuvântului.

Cineva spunea odată despre dușmanul lui: „Îl văd în fiecare zi, când mă bărbieresc.” Acesta este lucrul pe care vrea Iacov să-l recunoști: că tu ești cel mai mare dușman al tău. Mântuirea începe atunci când te vezi așa cum ești în realitate, nu așa cum îți închipui că ești.

1. Citește Iacov 1:23,24. Despre cine este vorba în aceste versete? Care este principala lui problemă?

Studiul 4

Nu este rău să arătăm cât mai bine posibil. Problema este însă că oamenii pierd o mulțime de timp și de bani pentru a-și îmbunătăți aspectul fizic. Dar să nu ne înșelăm! Iacov spune că avem nevoie să ne uităm cu mai multă atenție la noi înșine, chiar dacă s-ar putea să nu ne placă ce vom vedea.

2. Citește Matei 19:16-22 și 26:33-35,69-75. Există vreo diferență între imaginea de sine a acestor oameni și starea lor reală? Ce ne spune despre starea lor modul în care au reacționat la cuvintele Domnului Isus?

Tânărul bogat *credea* că ascultase de porunci din tinerețea lui. Însă Domnul Isus i-a făcut o invitație la care nu se așteptase și nu se gândise deloc: să adere la un alt fel de ascultare, care trecea dincolo de respectarea exterioară a regulilor.

Și Petru avea o imagine de sine nerealistă. Încrezător în sine, el a promis cu însuflețire că, dacă toți ceilalți aveau să se împiedice și să cadă, el avea să rămână credincios, chiar cu prețul vieții. Prea puțin își dădea el seama cât de bine îl ținea păcatul în strânsoarea lui. Atât tânărul bogat, cât și Petru s-au înșelat cu privire la starea lor spirituală adevărată. Totuși, spre deosebire de tânărul bogat, Petru s-a convertit în final.

Cât de ușor observăm defectele altora! Totuși suntem destul de conștienți și de defectele noastre, doar că nu suntem tot atât de dispuși să le recunoaștem! Cercetează-ți sufletul. Care este starea ta? Ești conștient că ai nevoie de Mântuitorul?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă că ispita vine din propriile poftes sau dorințe, că Dumnezeu are căi mai bune decât căile lor și că le este imposibil să se împotrivescă ispitei singuri, dar, la Dumnezeu, totul este posibil.

La nivelul sentimentelor: Să cunoască puterea de a birui ispita, putere pe care Dumnezeu le-o pune la dispoziție prin Duhul Sfânt și prin Cuvântul Său.

La nivel practic: Să ia decizia de a renunța la vechea fire și de a deveni făpturi noi prin Isus Hristos.

Studiul 4

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Recunoașterea adevăratei probleme

- A. Ești ispitit să faci lucruri care, de fapt, nu te atrag? De ce da sau de ce nu?
- B. De ce e mai bine să urmezi calea Domnului decât calea dorințelor tale firești?

II. Sentimente: Răspunsul la stăpânirea păcatului

- A. Cazi mai ușor în ispită când ești singur sau când ești cu alții? De ce?
- B. Cum te simți după ce reușești, prin puterea lui Dumnezeu, să te împotrivești unei ispite căreia altădată i-ai căzut pradă?

III. Practic: Leapădă omul vechi și îmbracă-te în omul nou!

- A. Cunoști vreo persoană apropiată a cărei viață spirituală s-a schimbat în bine? Cum ți-ai dat seama de această schimbare? Ce diferențe ai remarcat?
- B. Cum poți „lepăda” vechile obiceiuri rele și cum poți deveni un om nou în Hristos? Cum este posibil ca schimbarea aceasta să fie de durată?

Rezumat: Oamenii mântuiți prin har vor fi împlinitori al Cuvântului lui Dumnezeu, deoarece ei și-au pus toată credința în El. Ispita ia naștere din poftesle și dorințele noastre, dar Cuvântul lui Dumnezeu este o armă eficientă împotriva păcatului. Satana încearcă să prezin-

3. Recitește Iacov 1:22. Iacov ne îndeamnă să fim împlinitori ai Cuvântului. De ce nu a spus el pur și simplu „să împlinim” Cuvântul?

Iacov așază cuvântul „a fi” alături de cuvântul „a împlini”, în așa fel încât fiecare să dea valoare celuilalt și să depindă de celălalt. În concepția sa, „a fi” nu poate fi separat de a „împlini”. Sunt ca două fețe ale aceleiași monede. Mai mult, timpul din limba greacă al verbului „a fi” exprimă continuitatea acțiunii, făcând referire la un stil de viață de ascultare neîntreruptă, care începe chiar din momentul de față, și nu dintr-un moment viitor nedefinit.

După ce ne naștem din nou „prin Cuvântul adevărului” (versetul 18), *suntem* oameni noi și împlinim ce ne poruncește Domnul. Nu ne mai mulțumim cu respectarea superficială a unor reguli (problema tănărului bogat).

4. Citește cu atenție Luca 6:27-38. Ce ne îndeamnă Domnul Isus să facem în mod concret?

Lucrurile aceasta par imposibile. Așa și sunt, dacă încerci să le faci prin propria putere! Ființele umane păcătoase nu sunt în stare să manifeste o astfel de iubire. De aceea, după ce dă aceste îndemnuri, Domnul Isus folosește ilustrația cu pomul bun și cu pomul rău (versele 43-45).

În mod asemănător, apostolul Pavel așază faptele firii pământești (Galateni 5:19-21) în opoziție cu roadele Duhului Sfânt (Galateni 5:22,23). Cu cât ne concentrăm mai mult atenția asupra faptelor, cu atât starea noastră este mai rea; dar și reversul este adevărat: cu când ne lăsăm mai mult călăuziți de Duhul Sfânt, cu atât rodul dragostei și al ascultării este mai bogat.

Gândește-te la o ocazie în care ai făcut un lucru pur și simplu pentru că așa ți s-a cerut sau pentru că așa era regula și la o alta, în care ai făcut un lucru pentru că așa ai vrut, pentru că decurgea în mod natural din relația ta cu Hristos. Cum te ajută aceste experiențe să înțelegi mai bine ideea subliniată în secțiunea de astăzi a studiului?

te ispita într-o formă atrăgătoare, însă, dacă ne predăm Domnului pe deplin, recunoaștem că El are căi mai bune decât noi și ne lășăm transformați de El.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE!

Pasajul central: Iacov 1:25

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Oamenii mântuiți prin har vor fi împlinitori ai Cuvântului lui Dumnezeu, deoarece și-au pus toată credința în El.

Studiul 4

Săptămâna aceasta, vom analiza motivele pentru care căile Domnului sunt întotdeauna cele mai bune și vom identifica binecuvântările de care au parte cei care sunt împlinitori ai Cuvântului lui Dumnezeu. Idei de subliniat: (1) ispita vine din poftele și dorințele noastre și (2) singuri nu e posibil să ne împotrivim ispitei, dar, cu Dumnezeu, totul e posibil.

Ilustrație introductivă: Duminică, 22 iulie 2012, era o zi mare. Alicia Trott, de douăzeci și opt de ani, profesoară la Universitatea Southern Maine, se pregătise intens pentru marea cursă de triatlon Ironman Lake Placid.

Este o competiție extremă, de viteză și rezistență, la care participă sportivi de pe tot cuprinsul Statelor Unite. Ea începe cu o probă de înot pe o distanță de 2,4 mile (3,22 km) în apele reci ale Lacului Mirror, urmată imediat de o probă epuizantă de ciclism pe coastele Munților Adirondack, pe o distanță de 112 mile (180 km) și apoi de o probă de atletism pe o distanță de 26,2 mile (42 km) în munți și pe malul lacului.

Alicia spera să se califice pentru unul dintre cele cincizeci de locuri la Campionatul Mondial Ironman din Kona (Hawaii). Când s-a dat startul, peste trei mii de sportivi au sărit în Lacul Mirror. Cu un timp de 11:47'28", Alicia s-a clasat a treia la categoria ei de vârstă și s-a calificat pentru campionatul mondial.

Membrii familiei și prietenii au înconjurat-o entuziasmați. „Pe ce dată este concursul din Kona?” a întrebat cineva. „Pe 13 octombrie.” Tânăra sportivă a simțit cum inima îi zvâcnește în piept. 13 octombrie

5. Citește Iacov 1:25. Care este rolul Legii, potrivit acestui verset?

Iacov reia aici textele din Psalmi, unde se spune că Legea Domnului este „desăvârșită” (Psalmii 19:7) și că acela care caută poruncile Sale umblă „în loc larg” (Psalmii 119:45) sau, potrivit altor versiuni ale Bibliei, „umblă liber” (NTR: Voi umbla liber...”; sens similar în versiunile RSV, NIV). Observăm totuși în epistola sa că Legea nu ne poate mântui și nu ne poate face curați. Ea ne arată care este idealul lui Dumnezeu, dar nu ne poate ajuta să atingem acest ideal, la fel cum faptul că urmărim exercițiul de excepție al unui mare sportiv nu ne face în stare să reușim performanța sa. Pentru a atinge acest ideal, avem nevoie de puterea Domnului Hristos în viața noastră.

6. Ce face diferența între Lege ca instrument al morții și Lege ca indicator al drumului către libertate și viață? Romani 8:2,4; 2 Corinteni 3:17,18.

Și Pavel afirmă că „nu cei ce aud Legea sunt neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, ci cei ce împlinesc Legea aceasta vor fi socotiți neprihăniți” (Romani 2:13). Deci noi putem deveni împlinitori numai ca urmare a lucrării Duhului Sfânt care scrie Legea în inima noastră. Ea devine pentru noi Legea libertății numai când ascultăm de ea cu toată inima.

Prin urmare, problema nu este la Lege, ci la noi. Noi uităm cine suntem în realitate: niște păcătoși care au nevoie de un Mântuitor. Despărțiți de Hristos, nu putem auzi decât condamnarea Legii. Însă, împreună cu El, devenim oameni noi (2 Corinteni 5:17), liberi (Ioan 8:36). Îl auzim rostind Legea, Îl auzim îndemnându-ne să ne iubim unii pe alții cum ne-a iubit El (Ioan 15:12). Prin El, noi cunoaștem libertatea de copii ai lui Dumnezeu mântuiți prin har și nu vrem să ne mai întoarcem la starea de călcători ai Legii. Prin El, noi suntem iertați de păcat și, mai mult, avem o nouă viață, de ascultare de Lege. Noi nu ascultăm de Lege ca să fim mântuiți, ci pentru că știm că suntem deja mântuiți și liberi de condamnarea ei.

Ce ar însemna să încercăm să păzim Legea, în firea noastră păcătoasă, cu scopul de a primi mântuirea? Cum devine Legea în acest caz un instrument al înrobirii? Cum împăcăm eliberarea din robie prin Domnul Isus cu porunca Sa de a păzi Legea?

2012 cădea într-o zi de Sabat. Nu a spus nimic, dar era hotărâtă. Nu avea să meargă la Kona.

De discutat: Dacă suntem mântuiți prin har, era într-adevăr o problemă participarea la competiție în ziua de Sabat? De ce? Care este relația dintre credință și har, pe de o parte, și împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu, pe de altă parte?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Se pare că Ezechiel era cunoscut pentru elocvența sa. Cei care îl auzeau vorbind, le spuneau prietenilor și rudelor lor: „Veniți și ascultați Cuvântul Domnului.” Ezechiel era un străjer credincios care îi avertiza pe israeliți despre dezastrul ce urma să vină curând asupra lor dacă nu își schimbau căile (Ezechiel 33:1-11). Dar poporul nu lua seama la avertizări. Dumnezeu spune: „Iată că tu ești pentru ei ca un cântăreț plăcut... Ei îți ascultă cuvintele, dar nu le împlinesc deloc” (vers. 32). În ciuda avertizărilor, Ierusalimul a fost cucerit (vers. 21). Israeliiți au auzit avertizarea, dar nu au făcut nimic. Experiența lor ne arată cât de important este să ascultăm și să împlinim Cuvântul. Domnul Isus și scriitorii Noului Testament ne atrag iar și iar atenția asupra pericolului de a auzi Cuvântul și a nu-l împlini (Matei 7:21-27; Luca 8:21; Ioan 13:17; 1 Ioan 3:18).

Comentariu biblic

I. Aud și împlinesc

(Revezi împreună cu grupa Iacov 1:22.)

Potrivit cu Iacov 1:21, Cuvântul lui Dumnezeu sădit în inimile noastre ne poate mântui. Mântuirea nu este rodul eforturilor noastre, ci al lucrării lui Dumnezeu în noi, prin Cuvântul Său creator. Apostolul Pavel afirmă același lucru (Romani 10:17; 2 Corinteni 4:6). De altfel, contrastul din Iacov 1:22 între auzirea și împlinirea Cuvântului este subliniat și de Pavel în Romani 2:13: „Pentru că nu cei ce aud Legea sunt neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, ci cei ce împlinesc legea aceasta vor fi socotiți neprihăniți.” Îndreptățirea este oferită fără plată, pe baza credinței (Romani 3:26; 5:1), dar este ratificată la judecata de cercetare, iar răsplata finală, viața veșnică, este dată pe baza faptelor corespunzătoare credinței (Matei 16:27; 1 Petru 1:17; Apocalipsa 20:12; 22:12).

7. Cum ai defini creștinismul în lumina următoarelor pasaje? Iacov 1:26,27; Matei 25:35,36,40; Romani 12:9-18.

Și Domnul Isus, și Pavel, și Iacov subliniază nevoia creștinului de a se face *util* celor din jur. Când ne luăm timp să îi vizităm pe cei neglijăți, când oferim ospitalitate, când le arătăm practic acestor „foarte neînsemnați frați” (Matei 25:40) că îi iubim, ilustrăm dragostea lui Isus și devenim canalele prin care El Își revarsă dragostea față de oameni.

„Cel mai puternic argument în favoarea Evangheliei este creștinul care oferă și primește iubire (...). Pentru a duce o astfel de viață, pentru a exercita o astfel de influență, ne costă la fiecare pas efort, sacrificiu de sine, disciplină.” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 470

Lucrurile acestea nu apar de la sine, în mod automat. Dacă religia noastră constă numai din afirmarea anumitor convingeri și din ascultarea de predici, atunci este în mare parte „zadarnică”, inutilă.

Cuvântul folosit de Iacov pentru „religios” și „religie” din versetele 26 și 27 sugerează ideea de *devotament neobișnuit*. Această calitate are consecințe imediate, vizibile, iar oamenii o vor remarca repede.

O astfel de consecință se va vedea în vorbire. În loc de remarci înțepătoare, un ton tăios și gesturi aspre, vom fi mai conștienți de influența pe care o exercită asupra altora felul nostru de a vorbi și ne vom „înfrâna” limba ca să nu ne surprindem că ne ia gura pe dinainte.

O a doua schimbare se va vedea în atitudinea față de orfani și de văduve, care au cea mai mare nevoie de iubirea și de grija noastră. Din perspectivă omenească, pare fără sens să ne investim resursele în niște oameni care nu ne vor putea răsplăti cu nimic. Totuși, din perspectivă dumnezeiască, tocmai modul în care ne purtăm cu cei respinși și marginalizați de societate arată cine este într-adevăr urmașul Domnului Hristos: fie oferindu-le bani celor care știm că nu ni-i vor putea returna, fie invitându-i la masă pe cei despre care știm că nu au posibilitatea să ne invite la ei; fie rostind o binecuvântare și o rugăciune pentru cei care se poartă urât cu noi (Luca 6:35; 14:12-14; Matei 5:44). După cum subliniază Pavel, noi am fost re-creați în Isus Hristos pentru fapte bune (Efeseni 2:10).

Cât din timpul și din energia ta investești în ajutorarea celor sărmani? Ce îți spune răspunsul la această întrebare despre cât de „utilă” sau de zadarnică este în realitate credința ta?

Cuvântul lui Dumnezeu „poate” să ne mântuiască, dacă îi permitem să își împlinească lucrarea în inima și în viața noastră. Credința, în sensul simplei convingeri, nu are putere să mântuiască. Ea trebuie să fie *activă*, să se manifeste prin fapte bune. Lucrul acesta este esențial, dar nu pentru mântuire, ci pentru a demonstra că lucrarea lui Dumnezeu de mântuire este eficientă în noi. Ea ne face „siguri de mântuire”, în sensul glorificării noastre finale la venirea Domnului Isus. „Aceia care refuză să coopereze cu Dumnezeu pe pământ, nu vor coopera cu El nici în cer. Luarea lor la cer nu ar prezenta siguranță.” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 280

De discutat: Mântuirea este lucrarea lui Dumnezeu în toate aspectele și de la început și până la sfârșit, pe măsură ce Îi permitem să lucreze în noi după buna Sa plăcere. Atunci în ce sens se poate spune că dezvoltarea caracterului este atât lucrarea Sa, cât și lucrarea noastră?

II. Legea libertății

(Revezi împreună cu grupa Iacov 1:23-25.)

Advențiștii de ziua a șaptea sunt uneori catalogați drept legaliști incorigibili, aflați sub robia Legii. În prezent, unii advențiști merg la extrema opusă: se feresc să amintească în vreun fel de Lege, de teamă să nu fie înțeleși greșit. În definitiv, are Legea lui Dumnezeu vreo legătură cu libertatea?

Întrucât „toți au păcătuit” (Romani 3:23), Legea ne acuză pe toți de încălcarea ei și ne condamnă la moarte (versetul 19; Iacov 2:9). Acesta este rolul ei. Noi suntem în situația unui condamnat la moarte, paznic fiind Legea, potrivit spuselor lui Pavel (Galateni 3:23). Atunci, dacă Legea ne ține închiși, de ce spune Iacov despre ea că este o „lege a slobozeniei” (Iacov 2:12)? Fiindcă ea ne conștientizează de nevoia noastră după un Mântuitor. Iar odată veniți la credința în Hristos, suntem îndreptățiți, eliberați de condamnarea Legii (Galateni 3:24). Noi suntem condamnați numai atâta timp cât stăruim în păcat. Dar Isus ne eliberează de teama condamnării și de „legea păcatului și a morții” (Romani 8:1,2; Evrei 2:14,15).

Întrebări pentru discuție

Care este cel mai mare pericol în biserica noastră: legalismul sau atitudinea laxă față de ascultare? De ce este greu de menținut echilibrul?

8. Ce înseamnă să ne păzim „neîntinați de lume” (Iacov 1:27)? Cum e posibil acest lucru? Vezi și 1 Ioan 2:15,16; 2 Petru 1:4.

Unii oameni par a crede că, dacă ar reuși să stea departe de lume, ar putea evita o bună parte din ispitele ei. Într-un anumit sens, lucrul acesta este adevărat. Este necesar să evităm ispita cât mai mult posibil (în special acele ispite în fața cărora ne este cel mai greu să rezistăm). Dar adevărul este că defectele și slăbiciunile ne urmează îndeaproape, oriunde ne-am duce. Problema nu este dată în primul rând de ispitele care există în lume, cu toate că și ele sunt un factor însemnat, ci de ispitele care există în noi, în inima noastră. Aici se dă adevărata luptă!

Însă rezolvarea anumitor probleme le scoate în relief pe cele rămase nerezolvate. Spre exemplu, când facem ordine într-un colț al camerei, dezordinea din restul camerei se distinge mai ușor. La fel se întâmplă și în viața spirituală: „Cu cât te apropii mai mult de Isus, cu atât mai nedesăvârșit te vei vedea; fiindcă vederea ta va fi mai clară și imperfecțiunile vor fi observate într-un mare și clar contrast cu natura Sa desăvârșită.” – Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 64

Să nu interpretăm acest paragraf altfel decât a intenționat autoarea. Ellen White nu spune aici că, pe măsură ce ne apropiem de Isus, devenim tot mai nedesăvârșiți. Iată ce declară ea în continuare: „Cu cât conștiința nevoii noastre ne îndreaptă mai mult spre El și spre Cuvântul lui Dumnezeu, cu atât vom avea concepții mai înalte despre caracterul Său și cu atât mai deplin vom reflecta chipul Său.” – *Ibidem*, p. 65

Religia adevărată ne determină să fim „flămânzi și însetați” după o experiență mai profundă cu Dumnezeu (Matei 5:6). Domnul Isus a petrecut mult timp singur împreună cu Tatăl Său ceresc, ca să cunoască voia Sa, dar nu S-a izolat permanent de oameni. El a revenit de fiecare dată în mijlocul lor. „Mâncarea” Lui era să îi ajute pe nevoiași, să dărâme prejudecățile și să împărtășească vestea bună a vieții veșnice (Ioan 4:28-35).

Alimentația și stilul de viață diferit de practicile din lumea păgână nu i-au împiedicat pe Domnul Isus și pe creștini să le împărtășească altora credința lor. Ei au mers din loc în loc, iar Evanghelia s-a răspândit în tot imperiul și a prins rădăcini chiar și în orașe corupte și nelegiuite, precum Roma.

Se spune că unii oameni sunt atât de absorbiți de lucrurile cerești, încât nu mai sunt buni de nimic pe pământ. Este posibil și invers?

Credința activă include lucrarea pentru salvarea altora, dăruirea generoasă, slujirea oamenilor și alte fapte de bunătate, potrivit cu ceea ce am învățat de la Domnul Hristos. Discutați în grupă despre implicarea bisericii voastre în împlinirea nevoilor oamenilor din jur. Ce ați mai putea face pentru ei în ce privește viața aceasta și cea viitoare?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Cum putem deveni așa cum vrea Dumnezeu – nu numai ascultători, ci și împlinitori ai Cuvântului Său? Cum ne ajută faptul că ne punem toată încrederea în Domnul Isus să împlinim ce așteaptă El de la noi? Răspunsul are de-a face cu moartea față de eu și cu nașterea din nou în Hristos. Ajută-i pe membrii grupei tale să înțeleagă acest aspect vital.

Ilustrație: În Romani 6:6, apostolul Pavel afirmă: „Omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului.”

Cu ocazia Anului Nou, în Nicaragua se desfășoară un ritual care ilustrează foarte bine ideea transmisă de Pavel aici. Cu câteva zile înainte de Anul Nou, oamenii așază în fața magazinelor și caselor lor „oameni vechi”, făcuți din haine uzate umplute cu ziare, paie și alte materiale inflamabile amestecate cu petarde, pocnitori și diverse materiale pirotehnice. La miezul nopții, le dau foc ca simbol al alungării anului vechi și al primirii anului nou.

Întrebări pentru meditație: Ce reprezintă „omul vechi” din Romani 6:6? Cum poate fi el răstignit împreună cu Hristos? Ce idei transmise de Pavel putem să înțelegem mai bine cu ajutorul ilustrației de mai sus? Cum e posibil să nu mai fim robi ai păcatului?

4. SĂ TRECEM LA ACȚIUNE!

Activitate: Alcătuiește o listă (în minte sau în scris) cu păcatele care nu-ți dau pace și de care ai vrea să scapi. Apoi mărturisește-le pe fiecare înaintea lui Dumnezeu și cere-I să le îndepărteze din viața ta. Spune-I că vrei să fii și un împlinitor al Cuvântului Său, nu numai un ascultător.

Citește capitolul „Dovada adevăratei ucenicii”, p. 59-63, din *Calea către Hristos* de Ellen G. White.

Studiul 4

„Legea este marea oglindă morală a lui Dumnezeu. Omul trebuie să-și compare cuvintele, spiritul, acțiunile cu Cuvântul lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Comentariul biblic adventist de ziua a șaptea*, vol. 7, p. 935

„În loc să-l scutească pe om de ascultare, credința și numai credința ne face părtași ai harului lui Hristos, care ne face în stare să ascultăm.

Dumnezeu dorește ca urmașii Săi să fie cum a fost Isus în natură omenească. Prin puterea Sa, noi trebuie să ducem viața de curăție și de noblețe pe care a dus-o Mântuitorul.” – Ellen G. White, *Our Father Cares*, p. 69

Întrebări pentru discuție

1. Deși ni s-a spus că este în avantajul nostru să stăm cât mai departe posibil de locurile lumesti, ce argumente avem că nu aceasta este soluția ultimă la problema păcatului și a ispitei? Cât de departe ar trebui să mergem ca să nu intrăm în contact cu ispita? Care este singura soluție la problema păcatului și a ispitei, indiferent unde locuim?
2. Poliția și-a propus să plaseze aparatură de urmărire într-un complex de birouri unde lucrau mai multe persoane suspecte. Singurul obstacol erau dobermanii care păzeau clădirea. Atunci, polițiștii au pus la cale un plan simplu: veneau în fiecare seară și le aduceau câinilor hamburgeri. Dacă la început le aruncau hamburgerii printre zăbrele gardului, după o vreme, câinii au ajuns să mănânce chiar din mâinile lor și, mai mult, la sfârșit, să le lingă mâinile în semn de recunoștință. Odată îmblânziți câinii de pază, polițiștii au reușit să se strecoare în clădire și să instaleze aparatura. Ce lecție putem desprinde de aici cu privire la viața noastră spirituală?
3. Gândește-te mai mult la contrastul dintre a fi împlinitor al Cuvântului și a fi doar ascultător al Cuvântului. Care este deosebirea dintre aceste două atitudini?
4. Ce le poți spune celor care afirmă că sunt scutiți de păzirea Legii datorită harului Domnului Hristos? Care este adevărata lor problemă?

4. Îngeri pe Strada Principală (1)

Medellín este un oraș mare din inima Columbiei, care și-a câștigat faima de capitală mondială a drogurilor, dar este cunoscut și pentru frumusețea lui și pentru hărnicia și dragostea de învățătură a cetățenilor lui.

În acest oraș se găsește și Universitatea Adventistă din Columbia (UNAC), fondată în anul 1937, care oferă cursuri de la nivelul preuniversitar până la nivel doctoral. Studenții și elevii au lucrat mai mulți ani la rând în cartierele din oraș, motivați să descopere oameni dornici să-L cunoască pe Dumnezeu. Într-un cartier cunoscut pentru violența și sărăcia locuitorilor, au bătut la multe uși și au reușit să găsească mai multe persoane interesate să studieze Biblia. Au stabilit să se întâlnească în casa unui membru al bisericii care locuia în zonă. Întâlnirile de studiu biblic aveau loc în fiecare Sabat. După numai câteva luni, mai multe persoane au cerut să fie botezate. Cât de mult s-au bucurat tinerii pentru roadele lucrării lor!

Studenții aveau de mers pe jos până la autobuzul care îi ducea înapoi la universitate, iar dacă întârziiau, trebuiau să se întoarcă pe jos până la campus. Pe străzile care ziua păreau sigure, seara pândeau pericole la tot pasul.

Într-o seară, au venit la serviciul de închinare și două tinere, Mery și Rocio. La sfârșit, ele au aflat că va trebui să meargă pe jos până la universitate, pe niște străzi periculoase, slab iluminate. Câțiva membri s-au oferit să le însoțească o bucată de drum și fetele le-au mulțumit.

În drum, au trecut pe lângă ușile deschise ale cârciumilor întunecate. Prin fumul gros de țigară se zăreau fețele nebărbierite ale bărbaților care beau și jucau cărți. Vorbele lor vulgare și râsul lor sinistru o înfricoșau cumplit pe Rocio, care se gândea la veștile despre fetele de vârsta ei care fuseseră atacate sau ucise în astfel de locuri.

Au grăbit pasul cu toții, dornici să iasă cât mai repede din acea parte a orașului. Uneori își dădeau seama că treceau pe lângă cineva, după mirosul de țigară sau de alcool.

De la strada unde locuiau credincioșii care le însoțiseră, fetele au pornit mai departe singure, încercând să-și ascundă teama din suflet.

(Va continua.)